Ч. 190. Пятниця 6 вересня (24 серпня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Поголоски о реконструкциї кабінету. — В справі австро-угорскої угоди. — Події в Марокку.

Віденьский „Fremdenblatt“ пише: Супротив донесеня деяких часописий, що сторонництво християньско суспільне старає ся о своє представительство в кабінетї бар. Бека, заявляє пос. др. Ґесман в Korresp. Austria, що слідує: Що сторонництво так сильно заступлене в парляментї і так поважне полїтично, як християньско-социяльне, хоче іти до впливу на адмінїстрацию держави, розуміє ся само собою і єсть простим обовязком сторонництва. Але инакше має ся річ що до форми, в якій то може бути переведене. Християньско-суспільне сторонництво вже в р. 1906. Коли єго просто взивано до участи в творячім ся тодї правительстві, займило супротив того візваня становище відпорне. Досьвіди инших сторонництв під тим взглядом, особливо від часу переведеня виборів на основі нової ординациї, приказують як найбільшу осторожність і обачність. Як спокійно поводить ся християньско-суспільне сторонництво супротив цїлої тої справи, доказує найлїпше обставина, що доси не брано єї цїлком під розвагу на конференциях християньско-суспільного сполученя палати нї на нарадах управи сторонництва. Так само — о скільки менї звістно — нїхто з правлячих послів нашого сторонництва не порозумівав ся в тій справі з правительством. Без сумнїву же коли би сторонництво найшло ся в такім положеню, що мусїло би займити становище супротив згаданої справи, то не руководилось би взглядами на ніякі особи, лиш тілько і то виключно взглядом на добро виборців, репрезентованих сторонництвом як також печаливостию о дальше розширене впливів сторонництва. Що до мене — закінчив др. Ґесман — то я перед нїким не заповів мінїстерияльної кандидатури, лише противно, перед всїми товаришами, котрі обертали ся до мене з яким небудь в тій справі натяком, поводив ся все відпорно. В подібних справах рішає, на мій погляд, цїле сторонництво, а не гадка одної особи.

Справа австро-угорскої угоди входить в сім місяци в рішаючий стан. Незабаром повернуть члени австрийского кабінету з лїтного відпочинку до Відня. Дня 10 с. м. мають шефи виділів, безпосередно інтересовани в угоді з Угорщиною, завитати до Будапешту, де забавлять кілька днів в цїли єї переведеня. То само, що на побут австрийских відпоручників визначено з гори кілька днїв, сьвідчить, що в будові угоди нестає ще неодної цеголки. Коли би розходило ся лише о добите торгу і підписане угодового акту, можна би з тим покінчити дуже скоренько. І коли би навіть правдою було, що розголошують безкритичні говірливі люди, а на чім нема нї слова правди, що розходить ся лише о умисне проволїкане переговорів про людске око, то і в тім случаю можна би вдоволити ся одною або двома конференциями без кількаднєвного пересиджуваня в Будапештї. Але саме длятого, що нї одному з обох правительств не розходить ся о пусту форму, лише що полишили ся ще деякі подробицї до полагодженя, визначено з гори досить часу, аби можна було з задачию покінчити. Полишили ся іменно ще деякі трудности до усуненя, бо розходить ся о угоду, котра не лише вдоволила би оба правительства, але котра крім того могла би на певно числити, що в обосторонних парляментах буде прихильно принята і затверджена. Угода отже мусить дуже добре вирівнати суперечности і уложити взаїмні відносини обох половин монархії так, як того жадає одна і друга сторона. На Угорщинї вже заволоділо пересьвідчене, що Австрия не запропастить своїх справедливих прав. Рішуче заявлене п. Президента мінїстрів в австрийскій палатї послів до-

ГУМОРИСТИЧНІ ОПОВІДАНЯ.

1. Спадщина батька Абруома.

(З ляпоньского житя).

На батька Абруома прийшов був знову єго задумчивий день. Хоч він тодї менше сварив ся, як звичайно, то все-таки єго свояки бояли ся того дня як огню. Бо коли батько Абруом був задуманий, то він звичайно видумував якийсь плян, котрий цїлу родину дуже сердив. Найгірше при тім було, що не можна було єго спекати ся і треба було все а все єму стерпіти. Бо батько Абруом був дуже великий богач; він мав майже тисяч ренів, а крім того ще й готівку — кілько, того нїхто не знав, але що там не мало було, о тім були всї переконані. А що жінка батька Абруома може вже яких трийцять лїт тому розпращала ся з сим сьвітом а у него не було своїх дїтий, то єго майно мусїло колись припасти єго подальшим своякам.

Коли возьмемо на увагу всї ті обставини, то зрозуміємо, длячого родина воркотню сварливого старого так добровільно зносила.

Сказано, на батька Абруома прийшов був єго задумчивий день. Від досьвіта сидів він перед своїм ґамме, [1]) стругав якусь колодку до ножа і не міг з тим упорати ся та лиш зітхав глубоко і виглядав чогось дуже зажурений. Наконець, коли вже сонце ставало на полудне, кинув він свою роботу на бік, наложив замащеню кучму на свій плоский лоб і пішов так скоро, як лиш єго старі ноги могли нести, до віддаленої може на кільометр стациї Ельвенес до дому Ленсманда.

Там мешкала вже від початку лїта якась постарша Анґлїйка, котра перебувала в північній Норвеґії головно длятого, щоби заповнити книжки до шкіцованя олїйними і акварельними студиями, до яких величава північна природа подавала невичерпану нагоду. Попри то займала ся она й тим, що просьвічала Ляпонців і у всїх потребах подавала їм поміч і раду. Міс Едїта Зомерзет належала до тих женщин, котрі відчувають в собі якусь величезну потребу дїяльности і хотїли би цїлий сьвіт зробити щасливим, а що она в своїй вітчинї, як їй здавали ся, не находила достаточного признаня за свої труди, то шукала собі для них поля в сторонах, де цивілїзаци ще мало, дуже мало людий була обгорнула. Ляпонцї зі своїми малими претенсиями до чистоти і своїм наклоном до забобонности здавали ся бути для неї особливо догідним предметом для єї трудів.

Коли батько Абруом зайшов до неї, була она якраз занята тим, що перекладала якусь анґлїйску народну пісню, котрої хотїла навчити ляпоньских дїтий, на їх рідну мову.

— Буоре беіве! [2]) — промовив старий поклонившись пани. — Я прийшов до вас, пані, щоби вам предложити важне питане.

Лице Анґлїйки заяснїло. Був то успіх, який робив їй велику радість, що старий Абруом, котрий завсїгди був їй противний, прийшов тепер до неї по раду. — То говоріт — сказала она показуючи на крісло, щоби сїв собі на нім.

— Ви знаєте, пані, — зачав Ляпонець говорити оглядно — що я хочу цїле моє майно лишити мому братаничеви Ілії. Але Ілия не уміє щадити, він за добродушний — все роздав би. А я не хочу, щоби мої стада ренів розлїзли ся а мої корони служили на то, щоби ними жебраків годувати. А на щож я то все збирав до купки? Я хочу, щоби то все разом позістало.

— Якеж менї дїло до того? — спитала Міс Едїта живо. — Чи маю Ілиї до совісти промовити?

Батько Абруом покивав поволи лисою головою. — То нїчого би не помогло, пані. Ілия би на все потакував, що ви би єму сказали, але коли би в пять мінут пізнїйше хтось прийшов і сказав до него: Чуєш, Ілиє, даруй менї свою беску [3]), то він — вірте менї — притакнув би також і здоймив би кожух з себе. То, бачите, якраз така хиба у него, що він лиш завсїгди говорить „так“ а нїколи „нї“. Люди знають єго слабу сторону і користають з неї. І длятого — старий зітхнув тут зажурений глубоко, як звичайно що дня — прийшов я отсе до вас, бо ви розумна, досьвідна жінка, щоби ви подали менї спосіб, як би того Ілию научити „нї“ говорити.

То була трудна задача, яку Ляпонець по-

[1]) Ляпоньске шатро.

[2]) Добрий день.

[3]) Кожух.

вело навіть загорільців по другій стороні Литави до отверезіня. На Угорщині ясно нині бачать, що коли би не прийшло до заключеня угоди, то найбільшу шкоду потерпіла би сама Угорщина. Так отже єсть конечною потребою Угорщини з огляду на цілий єї дальший економічний роавиток, аби прийшло до заключеня угоди. В тім же взглядї інтереси сї стрічають ся і цілковито годять ся з інтересами Австриї, котра також мусить приготовити ся до нового уложеня відносин, які мають настати по р. 1917, коли прийде до економічного розділу між Австриєю а Угорщиною. Угода мусить дати обом сторонам то, чого конечно домагає ся їх дальший розвиток і мусить війти в тій цїли аж в найменші подробиці. Треба надїяти ся, що завдяки щирим заходам з обох сторін удасть ся сотворити таку угоду, що анї що до загальних засад анї що до подробиць не відозвуть ся ворожо для неї голоси критики. Справу дуже улекшує та обставина, що в часї лїтних ферий фахові референти нагромадили досить материялу, аби в кождім напрямі прояснити спірнї справи.

Про події в Марокку доносять до Парижа з Танґеру, що в послїдних днях приходило там кілька разів до дрібних перепалок, а передвчера розпочала ся цїлком поважна битва. О єї вислідї нема доси вісти, а вислїд той цїлком не єсть певний, бо обі сторони розпоряджають такими самими силами. — В Парижи говорять, що міністерство війни рішило обсадити всї порти марокканьскі на побережу атлянтийскім. Крім того має бути вислана до марокканьских портів велика сила кольоніяльних войск. — Temps доносить, що битва з д. 3 с. м. тревала від години 8-ої рано до 2-ої по полудни. Французи мали малї страти. Марокканцї ішли до бою співаючи релігійні псальми. Вкінци Марокканців удало ся відперти. — Султан Абдул Азіс — як доносять з Фезу — покликав до себе провідників племен. Они рішили, щоби новий султан Мулей Гафід єсть бунтівником і висказали султанови Абдул Азісови своє довіре. Супротив того донесеня французских ґазет приносять нїмецкі часописи вісти, що число сторонників нового султана росте з кождим днем. Танґерский кореспондент Köln. Ztg. доносить, що новий паша Маракешу, сторонник Мулея Гафіда, веде значний відділ войска з артилериєю під Фез, куди має за ними удати ся новий султан. Здаеть ся, що під тим містом прийде до рішаючої борби між войсками обох султанів.

Новинки.

Львів, дня 5-го вересня 1807.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старшому офіцияльови канцеляриийному, Ант. Івановичеви в Чернівцях, з нагоди перенесеня его на власну просьбу в сталий стан спочинку, титул директора канцеляриї. — Золотий хрест заслуги одержав вахмайстер жандармериї Йос. Маречек з 13 краєв. команди жандармериї Йос. Маречек з 13 краєв. команди жандармериї в Чернівцях.

— **Іменованя.** П. Міністер фінансів іменував ад'юнктів Каз. Мойсеовича, Людв. Черного, Ферд. Черного. Йос. Пфунда і Вільг. Фішера секретарями в VIII кл. ранги в етатї фабрик тютюну і урядах для закупна тютюну.

— **Дрібні вісти.** Довголїтний управитель президияльного бюра у Видїлї краєвім др. Йосиф Екельский перейшов по 40-лїтній службі в стан спочинку, а Маршалок краєв., Є. Е. гр. Баденї, попращав его онოгди торжественно на повній радї Видїлу краевого. — З мазурскої оселї під Зимною Водою привезено онодги на стацию ратункову Яна Кацика, котрому підчас бійки в коршмі зроблено сокирою 4 великі рани на голові. Кацика відставлено до шпиталю. — Селянина Ів. Машталїра з Дроздовець, котрий привіз бараболю до різника Варчака при ул. Цетнерівскій ч. 6, покусав пес тогож різника так сильно, що аж стация ратункова мусїла ему дати поміч. — На ул. Хорунщини згублено дамский оксамітний полярес, в котрім було 22 К і золоті ковтки з ґранатами.

— **Покликанє рекрутів.** Ц. к. Міністерство війни розпорядило, щоби сего року рекрутів покликувано до служби аж з днем 16 жовтня. Однорічні охотники і рекрути маринарки мусять ставити ся вже дня 1 жовтня.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителїв шкіл народних розпічнуть ся перед комісиєю іспитовою в Перемишли дня 30 с. м. Поданя треба вносити на руки дотичної Ради шкільної окружної до комісиї іспитової найпізнїйше до дня 23 с. м.

— **Дня 2 вересня с. р.** на зборах емеритованих народних учителїв і вдовиць в Стрию вибрано комісию до уложеня петициї до сойму в справі підвисшеня емеритури і 3 делєґатів на повіт Стрий і Дрогобич. Делєґати зберуть ся 20 вересня с. р. в „Народній Гостинници“ у Львові.

— **Конкурс** на посаду учительки при рускій захоронцї у Львові, розписує Видїл тої захоронки. Від кандидатки вимагає ся укінченого курсу Фребля. Рефлектуючі на сю посаду зволять звернути ся о близші інформациї до П. В. Коцовскої у Львові ул. Калїча ч. 3.

— **Вісти з львівскої єпархії.** Зступниками катехитів іменовані оо.: Василь Дубицкий при ґімназиї в Стрию, о. Володимир Ґурґула в жіночій семінариї учительскої у Львові, о. Евген Турула при мужескій видїловій школї в Теребовли. На конкурс розписані катехитури: при видїловій мужескій школї в Теребовли з речинцем до 15 вересня і при ц. к. ґімназиї в Стрию з речинцем до 30 вересня с. р. — Кандидати до рукополаганя в пресвитери мають зголосити в Ординариятї дня 15 вересня.

— **Нову сцену для аматорских вистав** поставив львівский „Сокіл“ в своїй салї ґімнастичній в домі „Днїстра“ і в недїлю дня 8 с. м. о годині пів до 8 вечером уряджує перше представленє для своїх членів і їх родини. Найлїпші аматорскі сили у Львові відограють „Вихованця“, народну комедию в 3 дїях зі співами Н. Янчука. Ціни вступу: крісла І-рядні по 2 кор., ІІ-рядні по 1 кор. 60 сот., партер стоячий 1 кор., а для учеників 40 сот. Членам прислугує 30 сот. знижки на крісла. Білети можна набувати від нині в „Сокільскім Базарі“.

— **Репертуар руского театру в Яворові.** На місци рільничо-промислової вистави. Початок $7^1/_2$ вечером. Білети продає раньше торговля п. Куколи і Шенемана. — В суботу дня 7 вересня „Продана наречена“, опера в 3 дїях Ф. Сметани. — В недїлю дня 8 вересня в салї „Сокола“ „Маруся Богуславка“, істор. образ зі співами М. Старицкого.

— **Знов крадіж на зелїзници.** По справі фальшованя білетів зелїзничих у Львові, по великих мальверзациях на зелїзници стоячій під зарядом станиславівскої дирекциї та по викритю мантійскої манїпуляциї з білетами на коломийскій льокальциї доносять тепер з Тернополя, що й там викрито якусь мантійску манїпуляцию з білетами на шкоду зелїзниці. В тамошній касї зелїзничій показували ся вже від довшого часу значнї дефіцити; касиєри і касиєрки доплачували грубі суми за браки в касї білетовій. Всї були переконані, що урядники тому не виновати і длятого не роблено нїяких дальших кроків, лиш стягано їм бракуючі суми з їх платнї. Аж ось онодги викрито нове обманьство. Якийсь жид прийшов до каси з жаданєм, щоби єму звернено гроші за білет до Відня, бо він вже не їде. Отже тодї показало ся, що білет походив з одної каси а в другій був остемпльований. Справу віддано полїциї, котра тепер слїдить за виновником. Здогадують ся, що хтось із служби зелїзничої мав підроблений ключ до шафок з білетами а

ставив Анґлїйцї, і в першій хвили она дійстно не знала, що мала робити; але що не хотїла за нїяку цїну допустити до того, щоби батько Абруом стратив довіре до єї бистроумности, то зачала з великим напруженем роздумувати.

— Добре — відозвала ся по хвили — то можу вам лиш порадити, щоби ви зробили завіщанє і в нїм назначили свого братанича спадкоємцем під тим услівєм, що він в першім році по вашій смерти не буде нїчого роздаровувати. В тім часї він чей відучить ся своєї легкодушної щедроти.

— А хтож менї заручить за то, що він сповнить то услівє?

— Ну, прочі члени вашої родини. Они мусять бути установлені яко власть надзираюча.

Батько Авруом надумував ся довго — може добре яких десять мінут. Відтак потер собі великі, відстаючі уши, покрутив кілька разів головою і відповів на свій спосіб поволи: „Чи знаєте, що відтак би стало ся? Тота нужденна ватага, мої своояки, приходили би один по другім до него та казали би: Ілиє, позич менї твоїх белїнґерів [4]) Ілиє, позич менї твою кюріс [5]). А Ілия сказав би „так“ і дав би все, бо позичити не значить дарувати, але нїхто не віддав би позичених річий. — Нї, нї, так годї. Але ваша рада, панї, таки добра і я єї послухаю, але зроблю щось иншого, щоби Ілия научив ся „нї“ говорити, та щоби я міг допильнувати того, чи він так робить. А тепер красненько вам, панї, дякую за то, що ви мене справили на добру дорогу, бо я сам був би єї не знайшов.

Сказавши то Ляпонець поклонив ся знову Анґлїйцї, подав їй свою трохи брудну руку і вийшов.

Міс Едіта позістала трохи пригноблена, Она, що рідко у неї бувало, нїби прочувала. що своєю радою наробила лиха. В дійстности она не направду так думала; она лиш не хотїла, щоби старий надармо взивав єї мудрости а в души сподївала ся, що виконанє того єї предложеня розібє ся на все-таки досить значних трудностях.

Тим більше вдоволений вернув домів батько Абруом. Підчас обіду усьміхав ся він раз по раз без всякої причини, так що єго пристаркувата своячка Суолля, котра була у него за господиню, налякана споглядала на него, бо з довголїтного сумного досьвіду знала, що такі напади веселости старика по найбільшій части не віщують нїчого доброго.

— Господь Бог нехай нас має в своїй ласцї! — думала она собі. — Вже він певно знов якогось чорта придумав?

Тим лекше відотхнула, коли старий приказав їй по обідї закликати чим борше свого братанича Ілию, бо тепер могла она мати надію, що всї громи посиплють ся на его голову. А тому Ілиї бажала она всего лиха, бо знала, що цїле майно его дядька має єму дістати ся а то після єї думки повинно булс їй припасти.

Жалувала лиш дуже, що не могла чути розмови, яка ще тої самої години вела ся межи дядьком а братаничем. Але она не могла навіть на дворі стояти під ґаммою і підслухувати, бо батько Абруом, здогадуючись видко, єї намірів, вислав єї, коли Ілия явив ся, до крамаря до Ельвенес, щоби там купила чаю і цукру.

— Ілиє — відозвав ся відтак старий, сївши собі на боафсо, почестнім місци поза огнищем, як то вимагала так торжественна хвиля і казавши братаничеви станути перед собою — Ілиє, я казав тебе закликати до себе, бо маю тобі щось радїстного повісти. Отже послухай, щоби-сь знав, що я задумую зробити тебе моїм одиноким спадкоємцем.

(Дальше буде).

[4]) Опивки або камаші.
[5]) Лодка на санях.

викравши білети стемплював їх і відтак продавав. Припускають, що в сю справу буде вмішаних кілька осіб.

— Страшно сумна і кровава подія стала ся сими днями на віденьскім підгородю Рудольфсгайм, в домі при ул. Пфайфера ч. 6. Чоловік хотів убити свою жінку і себе. Нападена в сні жінка, хоч тяжко зранена, схопила ся з постелї і почала бороти ся з своїм мужем та не лиш що єго поборола, але ще й уратувала від смерти. Цїла ся подія так представляє ся: В згаданім домі мешкав 41-лїтний діловодець в одній з тамошних фабрик, Кароль Длявги, зі своєю 36-лїтною жінкою Антонїєю. Обоє жили з собою щасливо вже від одинайцять літ і мають чотиролїтного синка. Аж оногди був Длявги чогось дуже зденервований і відгрожував ся, що забє дитину. В виду того перепуджена матїр дала дитину на ніч до сусїдки.

Пізнїйше Длявги успокоїв ся, повечеряв в найлїпшій згоді з жінкою і обоє полягали спочивати. Около 5 год. рано пробудив Длявгову якийсь сильний гук а заразом почула она пекучий біль в голові. Отворивши очи, побачила она стоячого коло постелї чоловіка з револьвером в руцї, з котрого ще курило ся. Мимо болю і мимо того, що кров плила їй по лици схопила ся она на рівні ноги і з силою якої лиш розпука може додати, вхопила свого чоловіка попід сили і витрутила до кухнї а сама зачинивши двері, держала з цїлої сили за клямку. Чоловік пробовав отворити двері, але не міг. Відтак роздали ся в кухни три вистріли, один по другім, по чім чути лиш було як курок кілька разів лиш кляпнув, а то було знаком, що вже всї набої вистрілені. За хвильку вчула Длявгова як луснув кинений на землю револьвер, отже постановила заглянути до кухнї. Відхиливши двері, побачила, що чоловік єї облитий кровю, котра тече єму з ран на голові, отворив вікно і переложив вже ногу, щоби кинути ся з другого поверха на брук Не надумуючись анї хвильки, прискочила до него, вхопила єго в половині і серед крику розпуки, взиваючи сусїдів на поміч, стягнула єго на землю. На крик збігли ся сусїди а коли отворили двері, побачили, як бідна жінка цїла облита кровю, держала чоловіка, котрий надармо силував ся вирвати від неї. Наконець розлучено їх а наспівша стация ратункова відвезла обоє до шпиталю. Длявги має три рани в голові від куль а єго жінка одну, але здає ся, що обоє будуть вилїчені.

— Катастрофа на зелїзници. З Букачовець наспіла вість о катастрофі, котрої розміри ще незвістні докладно, але здає ся, що не обійшло ся без численних жертв. Вчера о 8 год. вечером вискочив із шин поїзд особовий межи стациями Букачівцї а Журавно-Новоселиця а внаслїдок того машинїст і топник та ще кількох людий має бути покалїчених. Після приватних вістий, очевидно не певних, мало згинути 8 людий а 14 єсть тяжко поранених. На місце кстастрофи вислано із Станиславова поїзд ратунковий з 6 лїкарями. Львівска дирекция подає до відомости: Внаслїдок того, що вчерашний поїзд особовий ч. 318 вискочив із шин, настала перерва в руху особовім межи Ходоровом а Галичем. Подорожнї, їдучі до Станиславова або поза Станиславів, можуть їхати дорогою через Ходорів - Підвисоке - Галич або Стрий-Станиславів.

Менша в розмірах але не менше сумна катастрофа стала ся коло Стефанівки на зелїзници Делятин-Коломия-Стефанівка. Поїзд, що вчера рано о 5 год. виїхав із Стефанівки до Коломиї, наїхав в місци віддаленім о яких 2 кільометри від стациї на візок молочаря, що їхав дорогою, яка іде з Буковини через фільварок Блюма в Стефанівцї до Заліщик. Льокомотива перевернувши віз скинула молочаря під колеса і переїхала єму через голову роздушивши єї на масу; коня скинуло з насипу в рів і єму нїчого не стало ся.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Gazeta Lwowska оповіщає віддане робіт будівельних і побічних з виїмкою зелїзної конструкциї для варстатів монтованя возів на головнім двірци у Львові. — Кошти тих робіт обчислено на 221.900 К. — Дотичні оферти буде принимати ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові до 14 вересня 1907, 12 години в полудне.— Приписи дотично подаваня оферт, а також пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові при улици Красїцких ч. 5 в відділї для консервациї і будови, II поверх, Ч. дверий 201.

Телєграми.

Віден 5 вересня. Міністерство торговлї видало в обсягу почтової адмінїстрациї всякі зарядженя в цїли перешкодженя занесеню віспи орґанами почтовими. Заряджено контролю санїтарну над всіма функціонерами віденьскої почти в числї 14.000 осіб.

Цельовац 5 вересня. У всїх місцевостях по дорозї до Цельоваця витала людність Цїсаря овацийно. В Цельовацу ілюміновано місто та устроєно серенаду і похід зі смолоскипами на честь Цїсаря.

Віден 5 вересня. Вчера вечером і нинї перед полуднем зголошено три нові случаї віспи.

Антверпія 5 вересня. В порті вибух грізний огонь Згоріло 18 людий. Великий комплекс будинків стоїть в полуміни.

Антверпія 5 вересня. Огонь триває дальше. Цїлий полк піонїрів займає ся гашенем огню. Піонїри копають рови, щоби сперти огонь. О півночи вибухли огнї в двох инших місцях. Огонь в пристанї, де ладують дерево, ширить ся дальше.

Венеция 4 вересня. (Аґ. Стеф.). Від 8 місяців мешкав в Кампо Санта Марія дель Джіліо російский ґраф Камаровский-Пяни. Перед кількома днями прибув тут якийсь чоловік, котрий наймив собі помешкане в готели „Данїелї" і замельдував ся яко Наонїмов з Орла. Вчера рано Наонїмов казав завезти ся в ґондолї до ґр. Камаровского і зажадав, щоби єго до него впущено. Служниця сказала, що не може того зробити, бо ґраф ще спить. Неонїмови удало ся однак дістати ся до спальнї ґрафа і там стрілив до него пять разів з револьвера. Опісля вернув до свого помешканя, пішов на дворець і від'їхав. Тяжко раненого Камаровского відставлено до шпиталю. Ґраф брав участь в війні росийсько-японьскій. На питанє російского консуля сказав він, що в кількох листах доношено єму, що якийсь Росиянин має прибути до Венециї і убити єго, але він тим листам не вірив. Полїция поробила зарядженя, щоби того Наонїмова зловити.

Катастрофа на зелїзници.

В хвили замкнення числа одержуємо слїдуючу вість про катастрофу під Букачівцями:

Львівска філїя Бюра кореспонденцийного одержала від Дирекциї зелїзниць державних в Станиславові слїдуючу телеґраму про згадану катастрофу:

Станиславів 5 вересня. Вчера около 7 год. вечером вискочили із шин межи стациями Букачівцї а Журавно при поїздї особовім ч. 318 їдучім із Станиславова до Львова 9 возів особових, 2 вози службові і 1 почтовий. Дві особи згинули, 6 єсть тяжко ранених, а крім того зголосило ся 95 осіб легко поранених. Причина катастрофи поки що не звістня. Доходженя ведуть ся.

Курс львівский.

Дня 5-го вересня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	566·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Червів.-Яси	557·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	95·—	95·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
" " 4% льос. в 41½ літ.	97·50	—·—
" " 4% льос. в 56 літ.	94·90	95·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийнї гал.	96·80	97·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
" " " " 4½% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	94·70	95·40
" м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	85·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	45·75	47·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·10	28·10
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	63·—	67·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·50	22·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·43
Рубель паперовий	2·52	2·53
100 марок нїмецких	117·77	117·97
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінeвіч, ем. учит.
Івачани п. л.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників удїляють під найкористнійшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).